

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 258/2016-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i suca izvjestitelja, Branka Medančića člana vijeća, Slavka Pavkovića člana vijeća i Marine Paulić članice vijeća, u pravnoj stvari I tužiteljice R. T., OIB: ..., II tužitelja V. T., OIB: ..., III tužiteljice D. T., OIB: ..., IV tužitelja V. B., OIB: ..., V tužiteljice L. K., OIB: ..., VI tužitelja M. K., OIB: ..., iz Z., VII tužiteljice S. M., OIB: ..., VIII tužiteljice M. M., OIB: ..., IX tužiteljice L. M. M., OIB: ..., X tužiteljice M. D., OIB: ..., XI tužiteljice I. Č., OIB: ..., iz Z., XII tužitelja B. Č., OIB: ..., iz Z., XIII tužiteljice M. M., OIB: ..., iz Z., XIV tužiteljice S. K., OIB: ..., iz Z., XV tužitelja A. K., OIB: ..., iz Z., XVI tužiteljice R. Š. O.: ..., iz Z., XVII tužiteljice K. M., OIB: ..., iz Z., XVIII tužitelja L. M., OIB: ..., iz Z., XIX tužiteljice A. M. Š., OIB: ..., iz Z., XX tužitelja K. Š., OIB: ..., XXI tužiteljice M. M., OIB: ..., iz Z., XXII tužiteljice N. M., OIB: ..., XXIII tužitelja S. O., OIB: ..., XXIV tužitelja Z. A., OIB: ..., XXV tužitelja V. P., OIB: ..., XXVI tužitelja T. Z., OIB: ..., XXVII tužiteljice Đ. B., OIB: ..., XXVIII tužitelja M. B., OIB: ..., XXIX tužitelja D. K., OIB: ..., XXX tužiteljice D. K., OIB: ..., XXXI tužiteljice J. C.-L., OIB: ..., XXXII tužitelja T. K., OIB: ..., iz Z., XXXIII tužitelja D. G., OIB: ..., iz Z., XXXIV tužitelja B. F., OIB: ..., iz Z., XXXV tužitelja I. T., OIB: ..., iz Z., XXXVI tužitelja R. E., OIB: ..., iz Z., XXXVII tužitelja M. K., OIB: ..., iz Z., XXXVIII tužitelja S. R., OIB: ..., iz Z., XXXIX tužiteljice M. M., OIB: ..., iz Z., XL tužiteljice I. P. Ž., OIB: ..., iz Z., XLI tužitelja D. Ž., OIB: ..., iz Z., XLII tužitelja M. D., OIB: ..., iz Z., XLIII tužiteljice A. B., OIB: ..., iz Z., XLIV tužitelja M. M., OIB: ..., iz Z., XLV tužitelja G. S., OIB: ..., iz Z., XLVI tužiteljice I. Š., OIB: ..., iz Z., XLVII tužiteljice D. V., OIB: ..., iz Z., XLVIII tužiteljice G. B., OIB: ..., iz Z., XLIX tužitelja E. B., OIB: ..., iz Z., L tužiteljice Đ. C., OIB: ..., iz Z., LI tužitelja D. C., OIB: ..., iz Z., LII tužiteljice Š. G. O.: ... iz Z., LIII tužitelja B. V., OIB: ..., iz Z., LIV tužitelja V. J., OIB: ..., iz Z., LV tužiteljice S. Š., OIB: ..., iz Z., LVI tužitelja D. Š., OIB: ..., iz Z., LVII tužitelja P. O., OIB: ..., LVIII tužiteljice I. O., OIB: ..., iz Z., LIX tužiteljice J. K. B., OIB: ..., iz Z., LX tužitelja S. B., OIB: ..., iz Z., LXI tužitelja S. G., OIB: ..., iz Z., LXII tužitelja M. R., OIB: ..., iz Z., LXIII tužiteljice A. J. B., OIB: ..., iz Z., LXIV tužitelja D. B., OIB: ..., iz Z., LXV tužiteljice M. G., OIB: ..., iz Z., LXVI tužiteljice K. B.-M., OIB: ..., LXVII tužitelja V. M., OIB: ..., iz Z., LXVIII tužiteljice M. H.-M., OIB: ..., LXIX tužitelja B. V., OIB: ..., iz Z., LXX tužiteljice P. L., OIB: ..., iz Z., LXXI tužitelja M. D., OIB: ..., iz Z., LXXII tužiteljice T. S.-G., OIB: ..., iz Z., LXXIII tužitelja R. G., OIB: ..., iz Z., LXXIV tužitelja D. P., OIB:

..., iz Z., LXXV tužiteljice N. L. G., OIB: ..., iz Z., LXXVI tužitelja V. G., OIB: ..., iz Z., LXXVII tužitelja I. I. Z., OIB: ..., iz Z., LXXVIII tužiteljice J. M. K., OIB: ..., iz Z., LXIX tužiteljice V. K. G., OIB: ..., iz Z., LXXX tužitelja A. Č., OIB: ..., iz Z., LXXXI tužitelja Z. d.o.o., OIB: .., Z., LXXXII tužiteljice V. Š., OIB: ..., LXXXIII tužitelja V. H., OIB: ..., iz Z., LXXXIV tužitelja R. B.-Ž., OIB: ..., , LXXXV tužiteljice A. B. K., OIB: ..., iz Z., LXXXVI tužitelja B. K., OIB: ..., iz Z., LXXXVII tužitelja L. B., OIB: ..., iz Z., LXXXVIII tužiteljice mljt. A. B., OIB: ..., koju zastupa zakonski zastupnik L. B., OIB: ..., oboje iz Z., LXXXIX tužiteljice mljt. L. B., OIB: ..., koju zastupa zakonski zastupnik L. B., OIB: ..., oboje iz Z., XC tužiteljice V. V., OIB: ..., iz Z., XCI tužiteljice S. J., OIB: ..., iz Z., XCII tužitelja S. J., OIB: ..., iz Z., XCIII tužiteljice Z. D., OIB: ..., iz Z., XCIV tužiteljice P. D., OIB: ..., iz Z., XCV tužiteljice K. A., OIB: ..., iz Z., XCVI tužitelja I. Š., OIB: ..., iz Z., i XCVII tužiteljice G. D., OIB: .., iz Z., koje sve zastupa punomoćnica L. M.-P., odvjetnica u Z., protiv I-tuženika G. d.o.o. OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnik R. Ž., odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ž. i P. u Z., II-tuženika Z. d.o.o. OIB: ..., Z., kojeg zastupa punomoćnica L. R. T., odvjetnica u Odvjetničkom društvu T. M. & R. T. u Z. i III-tuženika C. d.o.o. OIB: ..., Z., kojeg zastupaju punomoćnici A. S. i L. L., odvjetnici u S. B., Pisarnica u Z., radi naknade štete, odlučujući reviziji I-III tuženika protiv presude Županijskog suda u Zagrebu br. Gžn-2310/13-3 od 9. lipnja 2015., kojom je djelomično potvrđena, te djelomično preinačena međupresuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-5235/08 od 19. srpnja 2013., u sjednici održanoj 6. srpnja 2022.,

presudio je:

Revizije I-tuženika, II-tuženika i III-tuženika odbijaju se kao neosnovane.

riješio je:

Dopuna revizije I-tuženika zaprimljena na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske 27. rujna 2016. odbacuje se kao nepravodobna.

Obrazloženje

1. Međupresudom suda prvoga stupnja suđeno je:

„I Utvrđuje se da su I-tuženik G. d.o.o., II-tuženik Z. d.o.o. i III-tuženik C. I. d.o.o. solidarno odgovorni tužiteljima za naknadu štete zbog zagađenja vode u zgradi koja se nalazi na adresi Z.,

II Do pravomoćnosti ove međupresude zastat će se s raspravljanjem o iznosu tužbenog zahtjeva.

III Odluka o troškovima postupka ostavlja se za kasniju presudu.“

2. Presudom suda drugoga stupnja suđeno je:

„Odbija se kao djelomično neosnovana žalba I.-tuženika i potvrđuje se međupresuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-5235/08 od 19. srpnja 2013. u dijelu pod t. I. izreke kojim je utvrđena njegova solidarna odgovornost I.- LXXX tužiteljima i LXXXII-XCVII-tužiteljima za naknadu štete nastale zbog zagađenja vode u zgradi u Z., ... te u dijelu pod t. II. i III. izreke.

Odbija se kao neosnovana žalba II.-tuženika i u odnosu na njega u cijelosti se potvrđuje ista međupresuda suda prvoga stupnja.

Odbija se kao neosnovana žalba III.-tuženika i potvrđuje se ista prvostupanjska međupresuda u dijelu pod t.I. izreke kojim je utvrđena njegova solidarna odgovornost I.-XXVIII tužiteljima i XXXII-XCVII tužiteljima za naknadu štete nastale zbog zagađenja vode u zgradi u Z., ... i u dijelu pod t.II. i III. izreke.

Preinačuje se prvostupanjska međupresuda i odbija kao neosnovan zahtjev XXIX-tužitelja D. K., XXX-tužiteljice D. K. i XXXI-tužiteljice J. C.-L. za utvrđenje solidarna odgovornosti III.-tuženika C. I. d.o.o. za naknadu štete zbog zagađenja vode u zgradi u Z., ...“

3. Rješenjem suda prvoga stupnja ukinuta je prvostupanjska međupresuda u dijelu kojim je po zahtjevu LXXXI-tužitelja Z. d.o.o. utvrđena solidarna odgovornost I.-tuženika G. d.o.o. za naknadu štete nastale zbog zagađenja vode u zgradi u Z., ... i predmet se ustupa na ponovno suđenje Trgovačkom sudu u Zagrebu kao nadležnom prvostupanjskom sudu. Ujedno je odlučeno da će se o troškovima u povodu žalbi odlučiti konačnom odlukom.

4. Protiv navedene presude drugostupanjskog suda pravodobne revizije podnijeli su tuženici.

5.1. I-tuženik G. d.o.o. Z. podnio je reviziju na temelju odredbe čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP) i to protiv toč. I. drugostupanjske presude zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe se da su pobijana drugostupanjska presuda, jednako kao i prvostupanjska međupresuda nepravilne, zakonski neutemeljene i protuustavne, da se radi o primjeru pristranosti i neobjektivnog sudovanja, radi čega su povrijeđena prava I-tuženika u smislu čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ br. 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14 – dalje: Ustav), te Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine“ – Međunarodni ugovori br. 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10 – dalje: Konvencija). Ističe se da su počinjene bitne povrede iz čl. 354. st. 1. i 2. toč. 6., 8., 11., 12. i 13. ZPP, učinjenih u postupku pred prvostupanjskim i drugostupanjskim sudom.

Posebno se ukazuje da u prvostupanjskom postupku nisu pravilno imenovani vještaci, radi čega je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 4. ZPP.

Glede pogrešne primjene materijalnog prava I-tuženik ističe da je isti prodavatelj stanova u predmetnoj zgradi, te nije izvođač radova, te da nije utvrđeno da su tužitelji prodavatelju stavili prigovore materijalnih nedostataka prodane stvari u smislu odredbi Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 – dalje: ZOO), radi čega je valjalo odbaciti tužbe tužitelja u odnosu na I-tuženika. Osim toga, ističe se da je pogrešno I-tuženik utvrđeno solidarno odgovornim s ostalim tuženicima.

Radi toga se predlaže da se obje nižestupanjske presude ukinu i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu i to pred drugog suca pojedinca.

5.2. Treba dodati da je I-tuženik podneskom od 26. rujna 2016., dakle van roka za podnošenje revizije u ovom predmetu, dostavio u spis i naknadno pribavljen dokaz „Ekspertno mišljenje o funkciji nepovratnog ventila na stambeno poslovnoj građevini V. I., objekti K-2-A i B, K3-A i B. S navedenim podneskom postupljeno je kao s dopunom revizije.

6. II-tuženik reviziju podnosi također zbog počinjenih bitnih povreda i pogrešne primjene materijalnog prava, uz prijedlog da se ukinu obje nižestupanjske presude i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, pred drugo vijeće prvostupanjskog suda.

Glede revizijskog razloga pogrešne primjene materijalnog prava II-tuženik ističe da su u odnosu na njega primijenjene odredbe pogrešnog zakona u odnosu na obvezu naručitelja – stjecatelja o obvezi upućivanja obavijesti o nedostacima izvođaču i prekluzivne rokove za sudsku zaštitu. Kod toga se ističe da je Ugovor o građenju između I i II-tuženika sklopljen 31. srpnja 2005., radi čega je na odnose II-tuženika prema stjecatelju nekretnine trebalo primijeniti odredbe ranijeg Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91, dalje ZOO/91). Posebno II-tuženik tvrdi da tužitelji nisu obavijestili II-tuženika o postojanju nedostataka. II-tuženik ukazuje na počinjene bitne povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 6., 11., 12. i 13. ZPP. U reviziji II-tuženik tvrdi da pobijana presuda nije prošla službu za praćenje sudske prakse, odnosno da je ista od suca evidentičara otpremljena istog dana kada je odluka i prepisana.

7. III-tuženik također podnosi reviziju zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka, te pogrešne primjene materijalnog prava, uz prijedlog da se ukine pobijana drugostupanjska presuda, te da se predmet vrati na ponovno odlučivanje drugostupanjskom sudu. I III-tuženik smatra da se u konkretnom slučaju treba primijeniti ZOO/91, obzirom da se štetni događaj dogodio prije stupanja na snagu ZOO iz 2005. U reviziji se ukazuje da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, čime se ukazuje na počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP. Posebno se navodi da III-tuženik nije u obveznopravnom odnosu s tužiteljima, te da su ugovori o nadzoru antitativirani.

8. U odgovoru na reviziju punomoćnica tužitelja ističe da su prigovori tuženika u cijelosti paušalni, proizvoljni, izrazito subjektivni i sasvim neutemeljeni. Tužitelji poriču sve navode tuženika, ističući da isti selektivno prikazuje činjenice, kao i da dokazi koji su bili predloženi od strane tuženika su bili usmjereni k odugovlačenju cijelog postupka. Ističe se da nižestupanjski sudovi nisu počinili bitne povrede na koje se ukazuje revizijom, radi čega se predlaže da se odbiju revizije tuženika, te da se tužiteljima dosudi trošak sastava odgovora na prijedlog.

9. Revizije tuženika nisu osnovane.

10. U konkretnom slučaju dopuštena je revizija iz čl. 382. st. 1. toč. 1. ZPP, obzirom na naznačenu vrijednost predmeta spora koja prelazi iznos od 200.000,00 kn.

11. U povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP, prema odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Kod toga treba dodati da je revizijski sud odlučio nastaviti postupak povodom izjavljenih revizija, budući je prvostupanjski sud već donio odluku o tome da će se prekinuti postupak povodom prijedloga za ponavljanje postupka u odnosu na III-tuženika, do okončanja postupka povodom ovog revizijskog postupka. Stoga je odlučeno da će se i glede I i II-tuženika nastaviti revizijski postupak u smislu odredbe čl. 431. ZPP.

12. U postupku pred nižestupanjskim sudovima je utvrđeno:

- da je I-tuženik bio investitor, II-tuženik izvođač radova, a III-tuženik nadzorni organ na objektu, stambeno-poslovnoj zgradi ... a što proizlazi iz lokacijske i građevinske dozvole, te iz zapisnika o tehničkom pregledu,

- da je predmetni objekt dovršen do srpnja 2006., a da je uporabna dozvola izdana 9. veljače 2007.,

- da su tužitelji kupci nekretnina u navedenom objektu i to temeljem ugovora sklopljenih s I-tuženikom, time da su se ugovori sklapali u razdoblju od srpnja 2005. do rujna 2006., odnosno da su neki od tužitelja pravni sljednici kupaca,

- da su kupljene nekretnine predane u posjed kupcima u skladu s zapisnicima o primopredaji,

- da je nedugo nakon useljenja tužitelja u stanove utvrđeno da voda u istom objektu nije zdravstveno ispravna, zbog čega je osnovan i Krizni stožer G. Z., Gradskog ureda ...,

- da je navedeni Stožer kontinuirano provodio mjere radi otklanjanja navedenog problema, ali da poduzete mjere nisu polučile nikakav uspjeh,

- da je radi toga dan naputak stanarima da vodu u zgradi koriste isključivo za ispiranje toaleta,

- da je zbog ovog slučaja protiv odgovornih osoba odnosno djelatnika tuženika pokrenut kazneni postupak,
- da je prvostupanjski sud odbio prijedlog tuženika za prekid ovog parničnog postupka do okončanja kaznenog postupka,
- da iz iskaza tužiteljice G. D., koja se u predmetnu zgradu uselila 1. srpnja 2006., a ostali tužitelji su se useljavali od lipnja do rujna iste godine, utvrđeno da su stanari primijetili masni talog na sanitarijama koji bi zaostao nakon puštanja vode,
- da je ista kao predstavnica stanara kontaktirala II-tuženika (odnosno inženjere II-tuženika) koji su joj rekli da je to novi vodovodni sustav i da ga je potrebno isprati, te da će masni talog nakon nekog vremena nestati,
- da je u studenom 2006. održan sastanak s predstavnicima investitora I. V., izvođača radova II-tuženika B. V., predstavnicom upravitelja V. B. i gospodinom P. vezano za ovu problematiku,
- da su predstavnici stanara imali sastanke s gradonačelnikom krajem 2006. i početkom 2007., koji im je obećao da će se problem riješiti,
- da su u svibnju 2007. od strane I i II-tuženika naručene analize vode od Zavoda za javno zdravstvo G. Z., te je u rujnu iste godine izvješena obavijest Zavoda na svim ulazima u zgradi da voda nije zdravstveno isprava, te da se može koristiti samo za ispiranje toaleta,
- da su nakon toga predstavnici stanara kontaktirali direktora II-tuženika i tražili da se izvrši zamjena vodovodnih cijevi u stanovima tužitelja, a što je isti otklonio rekavši da je prvo potrebno utvrditi uzrok zagađenja,
- da je navedena tužiteljica odlučila sama promijeniti cijevi u svom stanu i da se prilikom radova osjetio intenzivan miris iz poda koji je asocirao na razrjeđivač ili nešto slično,
- da su se tužitelji odlučili na pokretanje ovog postupka početkom 2008., kada je ista kontaktirala direktora II-tuženika,
- da je u postupku osiguranja dokaza pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu br. R1-2089/07 proveden očevid na licu mjesta, te građevinsko vještačenje po tvrtki I. d.o.o., koja je vještačenje povjerila dipl. ing. Ž. Ž.,
- da je u navedeni vještak utvrdio da postoji razlika između izvedenog stanja u predmetnoj zgradi u odnosu na projektirano stanje zbog direktnog nanošenja hidroizolacije, koja je po izgledu slična hidroizolacijskoj masi komercijalnog naziva B., na vodovodne cijevi dvaju proizvođača,

- nadalje da je izvođač radova izostavio polietilensku foliju i elastični ekspnadirani polistiren u debljini od 1 cm, već je postavio hidroizolaciju izravno na vodoopskrbne cijevi umjesto na armirani plivajući estrih,
- da je u postupku osiguranja dokaza kod istog prvostupanjskog suda br. R1-540/08 određeno vještačenje po Institutu R. B. i Zavodu za javno zdravstvo G. Z., te po vještaku dipl. ing. M. H., te je zadatak vještačenja bio da se utvrdi je li voda kontaminirana u zgradi ili već kontaminirana ulazi u predmetnu zgradu, te da li se štetne tvari nalaze u vodi i u cijevima (izuzetim u stanu A. B.),
- da je Zavod za javno zdravstvo utvrdio da voda koja dolazi u zgradu je zdravstveno isprava,
- da iz nalaza prof. dr. M. A. proizlazi da u uzorcima vode uzetim iz javne vodoopskrbne mreže nisu detektirani štetni spojevi, te da je uzrok onečišćenja u samom stanu,
- da je vještak dipl. ing. M. H. utvrdio da su dva razloga zbog kojih je došlo do kontaminacije vodoopskrbnih polimernih cijevi u stanu A. B., prvi da je primijenjena kriva tehnologija izvođenja, a drugi da se odstupilo od projektiranog načina izvođenja slojeva poda sanitarnih prostorija,
- da isti vještak smatra da se problem može riješiti sanacijom kontaminiranih vodoopskrbnih instalacija u stanu, odnosno osim izmjene kompletne instalacije cijevi tople i hladne vode, treba obuhvatiti i izmjenu svih fittinga i armatura kod sanitarnih uređaja,
- da je proveden i postupak osiguranja dokaza pod brojem R1-804/08 u kojem je predlagatelj bio I. I. Z., te je u tom postupku provedeno vještačenje po Zavodu za javno zdravstvo G. Z., te građevinsko vještačenje po vještaku dipl. ing. D. Š.,
- da je i u tom postupku utvrđeno da voda u stanu nije za piće, dok je analiza cijevi dovela do istih rezultata kao i postupku osiguranja pod brojem R1-540/08,
- da su djelatnice Zavoda za javno zdravstvo G. Z. S. A. i J. B., koje su provodile vještačenje u ime Zavoda, potvrdile da su uzorci vode uzeti u spornoj zgradi za potrebe ishoda uporabne dozvole 30. svibnja 2006. uzeti u za potrebe A analize, a ista nije u to vrijeme uključivala pokazatelje mineralnih ulja,
- da su naknadnoj analizi utvrdile da su svi uzorci vode iz javnog vodovoda zdravstveno ispravni, a da uzorci uzeti u stanovima, iz interne mreže, nisu bile ispravne,
- da je tijekom prvostupanjskog postupka prvostupanjski sud odredio ponovno vještačenje po Institutu R. B., koji je otklonio mogućnost vještačenja jer da isti nije ovlašten vještačiti na okolnost zdravstvene ispravnosti vode u stanovima, već da može izvršiti analizu vode na prisutnost alkilbenzena,

- da je nakon toga prvostupanjski sud odredio provođenje vještačenja po Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo,
- da je navedena ustanova odredila dr. Ž. D. za vještaka,
- da je isti potvrdio da je voda u javnom vodoopskrbnom sustavu bila ispravna, dok je ista u stanovima bila zdravstveno neispravna, te da je rješenje da se u navedenoj zgradi potpuno zamijene interni razvodni vodoopskrbni sustav,
- da je prvostupanjski sud prihvatio nalaze i mišljenja, kako ona koja su izrađena u postupcima osiguranja dokaza, tako i mišljenje Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, pri čemu su vještaci odgovorili na primjedbe tuženika,
- da je prvostupanjski sud odbio provođenje daljnjih vještačenja.

13. Obzirom na takva činjenična utvrđenja prvostupanjski sud zaključuje da uzrok zagađenja vode u stanovima tužitelja, a da voda nije zagađena u javnom vodoopskrbnom sustavu.

14. Kod toga prvostupanjski sud smatra da I-tuženik odgovara kao prodavatelj za materijalne nedostatke prodane stvari, budući se radilo o skrivenim nedostacima u smislu odredbe čl. 404. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05 – dalje: ZOO/05). Naime, radilo se o nedostatku koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom prilikom preuzimanja stanova od strane kupaca, jer se neugodni miris vode pojavio tek naknadno. Prvostupanjski sud smatra da je I-tuženik kao prodavatelj bio na vrijeme obaviješten od strane tužitelja o navedenim skrivenim nedostacima, slijedom čega tužitelji imaju pravo ostvarivati prava u odnosu na prodavatelja stvari.

15. Prvostupanjski sud odgovornost II i III-tuženika, izvođača radova i nadzor temelji na odredbi čl. 633. ZOO. Prema toj odredbi izvođač odgovara za nedostatke građevine koje se tiču ispunjavanja zakonom određenih bitnih zahtjeva za građevinu ako se ti nedostaci pojave u roku od 10 godina od predaje i primitka radova. To isto vrijeme i za osobu koju obavlja nadzor, ako se nedostatak građevine ili zemljišta potječe od nekog nedostatka u nadzoru (čl. 633. st. 4. ZOO). Pri tome odgovornost izvođača i osobe koja obavlja nadzor postoji ne samo prema naručitelju, već i prema svakom drugom stjecatelju građevine (čl. 633. st. 5. ZOO).

16. Prema shvaćanju prvostupanjskog suda nedostaci u vidu onečišćenja vode predstavljaju bitne zahtjeva za građevinu u smislu odredbe čl. 9. tada važećeg Zakona o gradnji („Narodne novine“ br. 175/03 i 100/04). Naime tom odredbom je bilo propisano da, između ostalih bitnih zahtjeva za građevinu, građevina mora biti projektirana i izgrađena tako da ne ugrožava higijenu i zdravlje ljudi, radni i životni okoliš, a posebice zbog onečišćenja vode.

17. Kod toga odgovornost III-tuženika kao nadzora prvostupanjski sud nalazi u tome da je nadzor trebao utvrditi da je došlo do odstupanja od projektiranog načina

izvedbe poda u sanitarnim prostorijama u stanovima tužitelja, te da je primijenjena pogrešna tehnologija izvođenja izolacije, protivno uputama o načinu postavljanja iste.

18. Odgovornost svih tuženika je prema prvostupanjskom sudu solidarna u smislu odredbe čl. 1107. st. 1. ZOO.

19. Drugostupanjski sud je odlučujući o žalbama tuženika iste odbio, prihvaćajući pravilnim činjenično stanje utvrđeno od strane prvostupanjskog suda, a ujedno je otklonio i prigovore tuženika glede počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje se ukazivalo u žalbama. Pri tome drugostupanjski sud ističe da je o zahtjevima tužitelja valjalo odlučiti primjenom propisa koji su vrijedili u vrijeme zasnivanja obveznog odnosa iz kojeg proizlaze prava i obveze stranaka, dakle u vrijeme zaključenja kupoprodajnih ugovora s I-tuženikom. Kako su XXIX, XXX i XXXI-tužitelji sklopili kupoprodajne ugovore tijekom 2005., o njihovim je zahtjevima trebalo odlučiti primjenom ranijeg Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01 – dalje: ZOO/91), a glede svih ostalih tužitelja primjenom odredbi ZOO/05, a kako to i upućuje odredba čl. 1163. ZOO/05.

20. Drugostupanjski sud ističe da na odgovornost I-tuženika kao prodavatelja i investitora gradnje proizlazi iz pravila o odgovornosti iz ugovora o prodaji za skrivene nedostatke prodane stvari, dok odgovornost II-tuženika kao izvođača prema prvom i svakom kasnije stjecatelju proizlazi iz pravila o odgovornosti za solidnost građevine. Radi toga odgovornost I i II-tuženika prema XXIX, XXX i XXXI-tužiteljima proizlazi iz odredbi čl. 642. i 644. ZOO/91.

Pri tome drugostupanjski sud smatra da su tuženici bili obaviješteni o nedostacima dostavom nalaza i mišljenja u postupku osiguranja dokaza u travnju 2008., dok je sama tužba u ovom predmetu podnesena u svibnju 2008. Nalaz u postupku osiguranja dokaza kojim je utvrđen nedostatak cjelokupnog internog vodoopskrbnog sustava ima značenje obavijesti svih tužitelja o nedostatku u smislu odredbi čl. 616. st. 1. ZOO/91 i čl. 634. ZOO/05, pa je pravilno odbijen prigovor prekluzije iznesen od strane tuženika.

21. U odnosu na XXIX, XXX i XXXI-tužitelje drugostupanjski sud je odbio zahtjev u odnosu na III-tuženika, budući da prema odredbama ZOO/91 nije bila propisana odgovornost osobe koja je obavljala nadzor.

U odnosu pak na sve ostale tužitelje drugostupanjski sud smatra da je pravilno primijenjeno materijalno pravo i to odredbe čl. 632. i 633 ZOO/05, pri čemu prema čl. 633. st. 4. ZOO/05 i III-tuženik kao nadzor odgovara za naknadu štete ostalim tužiteljima, budući da iz utvrđenih činjenica proizlazi da utvrđeni nedostaci potječu i od propusta u nadzoru nad izvođenjem radova.

22. I-tuženik koji je bio investitor gradnje, a ujedno i prodavatelj stanova tužiteljima, u reviziji prije svega ističe da mu je prvostupanjski sud onemogućio raspravljanje, budući su odbijeni svi dokazni prijedlozi tuženika. S druge strane I-tuženik ističe da ustanove koje su određene za provođenje vještačenja u ovom predmetu i njihovi zaposlenici koji su vršili vještačenja su zainteresirani za ishod ovog postupka, da su

neki od njih sudjelovali u otklanjanju onečišćenja u stanovima nekih tužitelja prije pokretanja parnice. Posebno se ističe da dr. D., S. A., J. B., dr. A. nisu sudski vještaci, ali se svi pojavljuju u toj ulozi, jer ih je vještakom imenovala ustanova u kojoj rade (Hrvatski zavod za javno zdravstvo, Zavod za javno zdravstvo G. Z., Institut R. B.).

23. I-tuženik u reviziji ističe da je prvostupanjski sud počinio bitne povrede parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. i st. 2. toč. 6., 8., 11., 12. i 13. ZPP, a da drugostupanjski sud takve bitne povrede nije sankcionirao, radi čega smatra da je i drugostupanjski sud počinio te iste bitne povrede.

24. Prije svega I-tuženik smatra da drugostupanjski sud nije ocijenio njegove navode iz ukupno 22 podneska, a koje je smatrao žalbom, tvrdeći da je tim podnescima utvrđeno da zbog ugrađenog reduktivnog ventila na ulazu vodovoda u stan, ne može doći do povrata vode iz stana u vertikalni sustav vodovoda u zgradi. I-tuženik smatra da je time dokazao da voda u stanu nije mogla biti onečišćena u zgradi, već da je to onečišćenje moglo doći samo izvan zgrade tj. iz gradskog vodovoda.

25. Ovakve tvrdnje I-tuženik prije svega ukazuju na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a zbog tog razloga se revizija uopće ne može podnijeti (čl. 385. ZPP). U procesnoj situacija kada je nizom vještačenja utvrđeno da je voda u gradskom vodovodu zdravstveno ispravna, kada je vještačenje utvrđeno da je izvođač izolaciju postavljao protivno projektu i uputama, nižestupanjski sudovi pravilno nisu prihvatili osnovanim takve tvrdnje revidenta. Radi toga nisu počinjene bitne povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP, a niti iz toč. 11. ZPP. Sama činjenica da je u uvodu presude pogrešno naznačeno tko je bio prisutan objavi presude, ne dovodi do nezakonitosti same presude.

26. Nadalje I-tuženik prigovara načinu na koju su određeni kao vještaci dr. A., odnosno dr. D., jer ih nije odredio sud, već institucije u kojima isti rade. U konkretnom slučaju prvostupanjski sud je sukladno odredbi čl. 252. st. 3. ZPP odredio vještačenje po Institutu R. B., odnosno po Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo, a te su institucije odredile osobe koje su provodile vještačenje. Kod toga osoba koja vještači ne mora biti na popisu sudskih vještaka, već to može biti osoba koja ima potrebna stručna znanja kojima sud ne raspolaže. Osim toga, prema odredbi čl. 251. st. 1. ZPP vještačenje obavljaju vještaci koje određuje parnični sud, pa tako i stručne ustanove u smislu odredbe čl. 252. st. 3. ZPP. Kod toga treba naglasiti da vještačenje, kada je povjereno ustanovi, provode osobe koje je ta ustanova odredila. Stoga nije počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 4. ZPP, jer nižestupanjski sudovi svoje odluke nisu utemeljili na nedopuštenim raspolaganjima stranaka. U tom smislu su neosnovani navodi I-tuženika u reviziji da bi S. A. i J. B. bile saslušane kao svjedokinje, budući su iste saslušavane u svojstvu vještaka koje je za vještačenje imenovala ustanova u kojoj su zaposlene.

27. I-tuženik u reviziji ističe da je počinjena i bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP. Taj revizijski navod je potpuno nejasan, jer ova apsolutna bitna povreda odredaba parničnog postupka postoji ako je u postupku kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, ili ako

stranku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba, ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik, odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebno ovlaštenje za vođenje parnice ili za pojedine radnje u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno.

28. Činjenica da prvostupanjski sud nije uzeo u obzir određeni dokaz na koji se poziva stranka, u situaciji kada nižestupanjski sud da obrazloženje zbog čega je to učinio, ne dovodi do počinjenja bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, a na što I-tuženik upire u žalbi.

29. Nije počinjena niti bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP, budući da nije došlo do prekoračenja zahtjeva tužitelja time što je međupresudom utvrđena solidarna odgovornost tuženika za naknadu štete. Pri tome je potpuno jasno da tužitelji naknadu štete traže zbog onečišćenja vode u njihovim stanovima, pa presuđenje nižestupanjskih sudova da su tuženici solidarno odgovorni tužiteljima za naknadu štete zbog zagađenja vode u zgradi ne predstavlja prekoračenje tužbenog zahtjeva.

30. I-tuženik u reviziji osporava utvrđenja vještaka, kako u ovom parničnom predmetu, tako i u predmetima osiguranja dokaza. Pritom iznosi svoju ocjenu provedenih vještačenja. Valja ponoviti da iz utvrđenja prvostupanjskog suda jasno proizlazi da se zdravstveno neispravna voda nalazila unutar internog sustava voda u predmetnoj zgradi, a da tuženici nisu dokazali da bi voda bila zdravstveno neispravna u javnom vodoopskrbnom sustavu G. Z.. Kod toga neosnovano I-tuženik u reviziji ponavlja tvrdnje o pristranosti i neprofesionalnosti „ustanova i pojedinaca“, o nekompetenciji vještaka. Treba tome dodati da je predsjednik Uprave II-tuženika, a ujedno član Uprave I-tuženika B. V. izjavio da se nakon pojave onečišćenja vode obratio Zavodu za javno zdravstvo G. Z., a kako bi se izvršila analiza vode, da je o tome razgovarao i s gradonačelnikom, a što pobija tvrdnje I-tuženika o nekompetenciji gradskih službi, odnosno sukobu interesa, jer da bi isti u vještačenjima i analizama štitili interesa G. Z..

U tom smislu se revident upućuje na obrazloženje i razloge drugostupanjske presude koje valjanim prihvaća ovaj sud u cijelosti, te isti nisu dovedeni u pitanje revizijskim navodima I-tuženika. Tome valja dodati da su vještaci saslušani tijekom postupka odgovorili na prigovore tuženika, a time što tuženik nije zadovoljan danim odgovorima, ne znači da je počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 1. ZPP.

31. Stoga neosnovano I-tuženik dovodi u pitanje pravilnost zaključka nižestupanjskih sudova da se razlog za onečišćenje vode u stanovima tužitelja nalazi unutar same zgrade, a ne u javnom vodovodnom sustavu, pa se time očito radi o skrivenom nedostatku prodane stvari.

32. I-tuženik u reviziji ukazuje da tužitelji u odnosu na I-tuženika nisu na vrijeme pokrenuli postupak u smislu odredbe čl. 404., 406. i 422. ZOO. Kod toga, I-tuženik smatra da se svaki od tužitelja trebao pojedinačno javiti I-tuženiku kao prodavatelju,

da bi očuvao prava koja mu pripadaju obzirom na materijalne nedostatke prodane stvari.

33. Suprotno tvrdnji I-tuženika revizijski sud prihvaća pravilnim zaključak drugostupanjskog suda da je I-tuženik bio odmah, po utvrđenju u postupku osiguranja dokaza, bio obaviješten o nedostatku prodane stvari i to cjelokupnog internog vodoopskrbnog sustava, te da isto ima značenje obavijesti svih tužitelja u smislu odredbe čl. 616. st. 1. ZOO/91 i čl. 634. ZOO/05. Treba dodati da su tužitelji održavali i sastanke s izvođačem radova, a da je ista osoba bila predsjednik uprave II-tuženika, a ujedno i član uprave I-tuženika. Stoga pravilno nije prihvaćen prigovor prekluzije, a niti je u tom smislu počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 13. ZPP.

Budući je utvrđenje nižestupanjskih sudova da su tužitelji pravodobno obavijestili prodavatelja o postojanju nedostataka, te kako su tužitelji odmah nakon provedenog postupka osiguranja pokrenuli ovaj parnični postupak, to nije došlo do gašenja prava tužitelja niti u smislu odredbe čl. 422. ZOO/05.

34. Neosnovano I-tuženik ističe i pogrešnu primjenu čl. 1107. ZOO/05. Naime, prema st. 1. navedene odredbe za štetu koju je više osoba prouzročilo zajedno odgovaraju svi sudionici solidarno. Navedena odredba se može primijeniti i u slučaju ako više osoba odgovara za naknadu štete po različitim osnovama, a kakav je i konkretan slučaj. Navedeno shvaćanje je zauzeto i u sudskoj praksi da različitost načela (kriterija) prema kojima je utvrđena odgovornost svakoga od više štetnika ne isključuje postojanje njihove solidarne odgovornosti za određenu štetu (odluka revizijskog suda Rev-2608/88).

35. Kako je već i navedeno skriveni nedostaci prodane stvari su se utvrdili već nekoliko mjeseci nakon useljenja tužitelja u stanove, dakle još 2006. Već tada su tužitelji obavijestili I-tuženika o nedostacima koje su utvrdili. Kako je uzrok skrivenih nedostataka utvrđen tek u postupku osiguranja dokaza, to su tužitelji u cijelosti postupili i prema odredbama čl. 404. i 406. ZOO/05. Pri tome samu obavijest kupac može dati na bilo koji pouzdani način, pri čemu valja naglasiti da je II-tuženik, nakon obavijesti čak tražio da se provede analiza vode u stanovima tužitelja, te je kasnije tom analizom utvrđeno da je voda zdravstveno neispravna i da se ne može koristiti za piće.

36. Slijedom navedenog revizijski navodi, glede počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka, te pogrešne primjene materijalnog prava I-tuženika nisu osnovani, pa je valjalo reviziju I-tuženika odbiti primjenom odredbe čl. 393. ZPP.

37. I-tuženik je u spis podneskom zaprimljenim na Vrhovnom sudu 27. rujna 2016. dostavio naknadno pribavljeni dokaz. S tim podneskom je postupljeno kao s dopunom revizije. Kako i dopuna revizije mora biti podnesena u roku za podnošenje revizije u smislu čl. 382. st. 4. ZPP, te kako je navedeni podnesak dostavljen van roka za izjavljivanje revizije, to je valjalo dopunu revizije I-tuženika odbaciti kao nepravodobnu na temelju odredbe čl. 392. st. 1. ZPP, a kako je i odlučeno u izreci rješenja.

38. II-tuženik reviziju podnosi zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6., 11., 12. i 13. ZPP, kao i povrede iz čl. 354. st. 1. ZPP počinjene pred drugostupanjskim sudom.

39. II-tuženik smatra da je u odnosu na njega pogrešno primijenjen ZOO/05, već da je trebalo primijeniti raniji ZOO/91 i to iz razloga što je Ugovor o građenju sklopljen između I i II-tuženika sklopljen 31. srpnja 2005., dakle u vrijeme kada je važi stari ZOO/91. Kod toga II-tuženik smatra da je prema odredbama ranijeg ZOO i to čl. 644. i 645. obveza ispunjenja obveze od strane izvođača vezana je uz obavijest o nedostacima, a tužitelji II-tuženika nisu obavijestili o nedostacima.

40. Prema shvaćanju revizijskog suda pogrešno II-tuženik smatra da se trebao primijeniti raniji ZOO. Naime, činjenica da je Ugovor o građenju sklopljen između I i II-tuženika u vrijeme važenja ranijeg ZOO od utjecaja je na međusobni odnos I i II-tuženika, a ne na odnos tužitelja i II-tuženika kao izvođača radova.

41. S druge strane, utvrđenje je nižestupanjskih sudova da je II-tuženik bio obaviješten o nedostacima na predmetnoj nekretnini, da je direktor II-tuženik tražio analizu ispravnosti vode od Zavoda za javno zdravstvo G. Z., da je isti o tome razgovarao s gradonačelnikom G. Z., da su predstavnici tužitelja održali nekoliko sastanaka s izvođačem radova, da su predstavnici izvođača davali savjete da se problem može riješiti ispiranjem vodovodnog sustava. Osim toga, kako dogovori s II-tuženikom nisu rezultirali uspjehom, tužitelji su pokrenuli postupak osiguranja dokaza, te je II-tuženiku dostavljen vještački nalaz iz postupka osiguranja. Stoga nisu prihvatljive tvrdnje II-tuženika da isti nije bio obaviješten o nedostacima, pa da bi zbog toga nastupila prekluzija prava tužitelja tražiti otklanjanje nedostataka, odnosno naknadu štete.

42. Slijedom navedenog pravilno je drugostupanjski sud utvrdio da odgovornost II-tuženika za naknadu štete prema XXIX, XXX i XXXI-tužitelju proizlazi iz odredbi čl. 642. i 644. ZOO/91, dok u odnosu na ostale tužitelje odgovornost proizlazi iz odredbi čl. 616. st. 1. ZOO i čl. 634. ZOO i to zbog nedostatka u građenju. Osiguranje vode za piće u stanovima predstavlja bitan zahtjev za građevinu u smislu ranijeg citirane odredbe čl. 9. Zakona o gradnji.

43. Ostale tvrdnje II-tuženika koje se odnose na primjenu materijalnog prava predstavlja pobijanje činjeničnog stanja utvrđenog od strane nižestupanjskih sudova, a zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja reviziju uopće nije moguće podnijeti (čl. 385. ZPP).

44. II-tuženik ističe da je pobijana presuda opterećena počinjenim bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6., 11., 12. i 13. ZPP. Kako su razlozi II-tuženika u biti identični razlozima I-tuženika, a koji upućuje na iste bitne povrede, to valja uputiti na razloge ove presude navedene u toč. 25., 28. 29. i 33. ovog obrazloženja, a kako bi se izbjeglo nepotrebno ponavljanje. Tu valja samo dodati da činjenica da u postupku osiguranja dokaza nije sudjelovala neka od

stranka, neovisno o razlozima nesudjelovanja, ne znači da je II-tuženik bio onemogućen u raspravljanju pred sudom. Naime, dokaz koji je osiguran u postupku osiguranja dokaza bio je predmet raspravljanja u parničnom postupku, te II-tuženik nije bio onemogućen u raspravljanju.

45. II-tuženik u reviziji ističe da je drugostupanjski sud propustio obrazložiti zakonitost odluke prvostupanjskog suda o odbijanju 54 dokazna prijedloga tuženika, pri čemu se poziva na presude Europskog suda za ljudska prava u zahtjevu br. 33499/06 u predmetu *Perić protiv Hrvatske*, te na presudu istoga u predmetu *Topić protiv Hrvatske* zahtjev br. 51355/10.

Prema shvaćanju revizijskog suda II-tuženik se neosnovano poziva na navedene odluke Europskog suda za ljudska prava, budući da pobijana odluka, a ali i odluka suda prvog stupnja sadrži razloge zbog čega prvostupanjski sud nije prihvatio dokazne prijedloge tuženika. Pri tome valja istaći da prvostupanjski sud odlučuje u smislu odredbe čl. 8. ZPP koje će činjenice uzeti kao dokazane prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka. Isto tako prema odredbi čl. 220. st. 2. ZPP prvostupanjski sud odlučuje koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica.

46. Stoga suprotno tvrdnji II-tuženika pobijana drugostupanjska presuda ima razloge o svim odlučnim i pravno relevantnim činjenicama, pa nije počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

47. Na kraju revizije II-tuženik dostavlja presliku zapisnika sa sjednice vijeća drugostupanjskog suda, ističući da je presuda prepisana od strane sudskog daktilografa 16. lipnja 2015. (sjednica vijeća je bila 9. lipnja 2015.), te da navedena odluka nije prošla kontrolu službe za praćenje sudske prakse. Navedena činjenica, čak i da je točna, ne predstavlja nikakvu povredu odredaba ZPP, pa se na istu tuženik potpuno neosnovano poziva.

48. Budući da revizijski razlozi II-tuženika nisu osnovani, to je valjalo reviziju II-tuženika odbiti primjenom odredbe čl. 393. ZPP.

49. III-tuženik također podnosi reviziju zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

50. III-tuženik prije svega ističe da se odgovornost III-tuženika ima prosuđivati primjenom odredbi čl. 630. do 647. ZOO/91, budući da prema odredbama tog Zakona nije postojala odgovornost nadzora za nedostatke u izradi građevine. Kod toga III-tuženik ističe da je III-tuženik s I-tuženikom kao investitorom zasnovao obveznopravni odnos 5. svibnja 2003., te da je nadzor vršen prije stupanja na snagu ZOO/05, dakle prije 1. siječnja 2006. III-tuženik smatra da se štetni događaj dogodio prije stupanja na snagu ZOO/05, pa radi toga ne postoji odgovornost III-tuženik za naknadu štete u ovom predmetu.

51. Navedeno shvaćanje III-tuženik nije osnovano, već je pravilno drugostupanjski sud zaključio da odgovornost III-tuženik, kao nadzora, proizlazi iz odredbi čl. 634. ZOO/05. Naime, kupci stanova koji su kupili iste tijekom 2006., a što je točno utvrđeno od strane nižestupanjskih sudova, stanove su kupili u vrijeme kada je i nadzorni organ odgovara za bitne zahtjeve za građevinu. Kako je vještačenje u postupku utvrđeno da se hidroizolacija bila nepravilno postavljena, direktno na vodovodne cijevi, da se hidroizolacija nalazi u žitkom stanju, što ukazuje da se nisu poštivala pravila struke koja su nalagala da se nanosi u slojevima na način da se svaki sloj morao prije osušiti nego što se nanese novi sloj. U tom smislu nadzor je to pustio utvrditi, odnosno nadzorom spriječiti mogućnost nastanka štete.

52. Slijedom navedenog nije osnovan revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava na koji ukazuje III-tuženik u reviziji.

53. III-tuženik ističe da je nakon podnošenja žalbe utvrdio da je prilikom servisiranja računala dana 17. prosinca 2013. III-tuženik utvrdio da je Ugovor o vršenju nadzora broj 845/03 sačinjen po glavnom nadzorom inženjeru D. P. dana 1. listopada 2007., te da je isti antitativan s danom 5. svibnja 2003. U biti III-tuženik tvrdi da je jedini ugovor o nadzoru stvarno sačinjen 1. listopada 2007., tj. petnaest mjeseci nakon izvršenog tehničkog pregleda održanog 5. srpnja 2006. i osam mjeseci nakon izdavanja uporabne dozvole 9. veljače 2007. Prema shvaćanju revizijskog suda navedeno predstavlja novu činjenicu, koja se ne odnosi na bitne povrede odredaba parničnog postupka, te se takva činjenica ne može iznositi u reviziji, budući da se revizija ne može podnijeti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

54. Samo uzgred valja reći da je III-tuženik kontradiktoran je sam tvrdi da na njega treba primijeniti stari ZOO/91, kada nije postojala odgovornost nadzora za bitne zahtjeve za građevinu, a u samoj reviziji tvrdi da je tadašnji direktor III-tuženik, očito za svoj račun, jedini ugovor o nadzoru sklopio 1. listopada 2007., te da ga isti antitativan s danom 5. svibnja 2003. Kako se radi o činjeničnoj tvrdnji, ista nije od relevantne važnosti u revizijskoj fazi postupka.

55. Slijedom navedenog niti revizija III-tuženika nije osnovana, pa je istu valjalo odbiti primjenom odredbe čl. 393. ZPP.

Zagreb, 6. srpnja 2022.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug